

RHODA HÅBER PÅ FREDEN

📖 LINE GØRUP TROLLE 📍 HEGILY HAKIM GEORGE OG DOMINIC KANGO

Jeg har ikke boet her altid. Men det føles sådan. Jeg hedder Rhoda. Jeg er 13 år og går i 4. klasse.

Da jeg var 6 år, måtte vi flygte fra vores landsby Wernyiol. Vi var på flugt længe. Derfor går jeg på en skole med klasser for børn, som har været væk fra skolen.

Da min familie først kom her til Lologo, boede vi hos min onkel. Han er flyttet nu. Så vi bor til leje i et andet hus tæt på det gamle bag den røde port.

RHODA

Vi mødte Rhoda første gang i LæseRaketten 2017 om Sydsudan. Rhoda var 9 år. Hun og familien var flygtet fra borgerkrigen i landet.

Jeg bor stadig tæt ved skolen. Men skolen er lukket. Der er corona i Sydsudan. Vi har ingen hjemme-skole. Min engelsklærer kom med en opgave. Den har jeg lavet. Men han har ikke hentet den.

Jeg kan ikke lide at være alene hjemme, mens min mor er på arbejde. Vores hund Junub døde, sidst det var regntid. Den blev bidt af en slange. Jeg savner den. Junub plejede at vogte vores hus og passe på os.

Min far er flyttet ud på landet for at arbejde. Og min storebror og storesøster er flyttet hjemmefra. Jeg bor med min mor og mine yngre søstre. Vi bor i byen, så jeg kan komme i skole. Min mor og far håber, at de kan bo sammen igen.

Jeg hjælper min mor med at vaske tøj og vaske op. Min mor havde arbejde på skolen som vagt. Mens skolen er lukket, er hun på et marked. Dét er det svært at tjene penge nok.

Jeg håber, vi har råd til skolen, når den åbner igen. Det er gratis at gå i skole. Men vi skal betale til skolen for kridt og bøger. Og vi skal også købe hæfter, blyanter og en uniform.

Jeg har fået en ny drøm. Da jeg var yngre, ville jeg arbejde på et kontor. Men nu vil jeg gerne være læge. Så kan jeg hjælpe andre. Jeg har selv problemer med mine øjne. Det er svært at se klart – især i bøger og på tavlen.

Jeg savner min lærer og mine venner fra skolen.
Min ven, der også hedder Rhoda, er flyttet.
Jeg har fået en ny bedste ven. Hun hedder Anyieth.
Vi er naboer og spiser tit sammen. Vi leger sammen
næsten hver dag.

Vi spiller kebe og sjipper. Men vi kan bedst lide
basketball. Vi spiller med Achui, DengKon og Nyap.
De hjælper mig også i skolen, når jeg ikke kan se,
hvad læreren skriver på tavlen.

Vi sørger for at vaske hænder ofte. Så må vi gerne lege.
Vi spiller også tungali. Man skal kaste og gribe små og
store sten. Det er ret svært, men vi har øvet os længe.

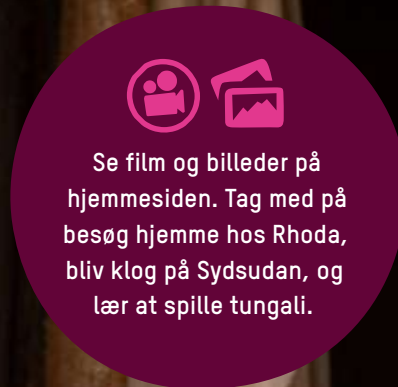
Min nabo har et fjernsyn.
Hun giver os lov til at se
film fra Indien. I de film er
der rene veje, høje huse og
alle børn går i skole. Sådan
håber jeg, at Sydsudan
bliver en dag.

Jeg husker kun lidt fra vores flugt. At folk løb, og at min mor bar mig meget langt. Men jeg kan ikke lide at tale om krig. Jeg ønsker mig fred i Sydsudan. For mig er fred at komme i skole hver dag. Og at jeg kan gå rundt, hvor jeg vil, helt uden at være bange.

Den første tid her ville jeg gerne tilbage til min gamle landsby, når der blev fred. Sådan er det ikke længere. Jeg kender kun min bedstemor i Werniyol. Nu er mit hjem her i Lologo.

Når corona er væk, skal vi rejse med min onkel til Werniyol og besøge min bedstemor. Det glæder jeg mig til.

SYDSUDAN I DAG: Der har været ufred i Sydsudan siden borgerkrigen i 2013. Mange steder kan børn og unge ikke gå trygt på gaden alene. Der er meget kriminalitet og vold. I 2020 er der lavet en ny aftale om fred. Og i august fik landet en ny regering. Det giver håb for fremtiden.

Se film og billeder på
hjemmesiden. Tag med på
Besøg hjemme hos Rhoda,
bliv klog på Sydsudan, og
lær at spille tungali.

HELEVERDENISKOLE.DK/RHODA-2021

